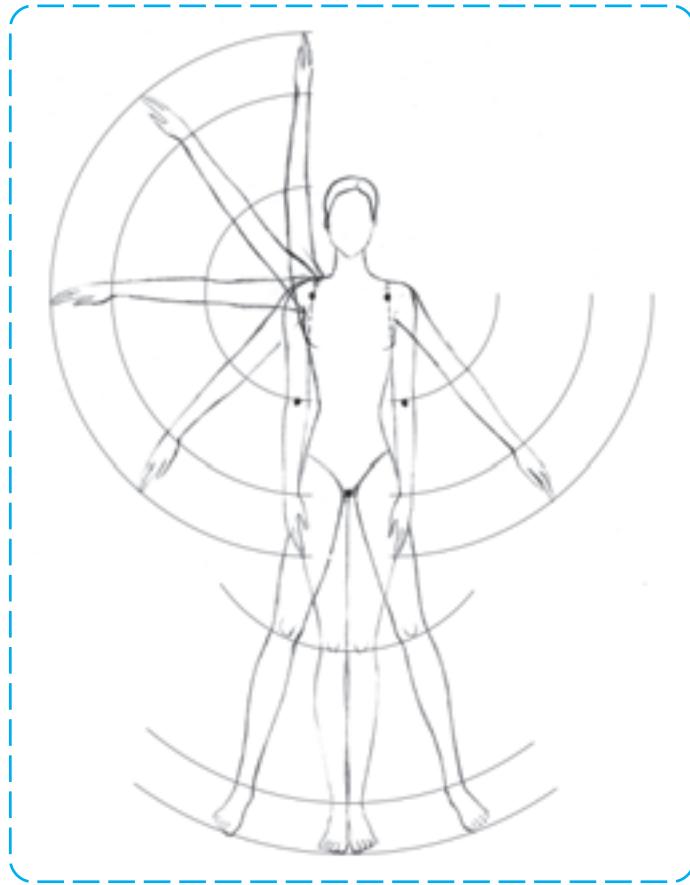

حرکت اندام

هدف‌های رفتاری: فراگیر در پایان این فصل، خواهد توانست:

- ۱- عوامل ایجاد کننده‌ی حرکت در اندام را توضیح دهد.
- ۲- براساس حرکت چرخشی، اندام را در حرکت‌های مختلف ترسیم کند.
- ۳- عنصر تعادل در طراحی اندام را توضیح دهد.
- ۴- اندام‌هایی در تعادل و ایستایی طراحی کند.
- ۵- تقسیم‌بندی ساختمان استخوانی بدن را توضیح دهد.
- ۶- استخوان‌بندی سر، تن، اندام فوقانی و اندام تحتانی را تشريح کند و قسمت‌های مختلف آن را نام ببرد.
- ۷- از فرم‌های پیچیده‌ی قسمت‌های استخوانی بدن، طرح‌های ساده شده‌ای را طراحی کند.
- ۸- مفاصل و حرکت آن‌ها را توضیح دهد.
- ۹- اندام‌های اسکلتی را با ساده‌ترین شکل و با حرکاتی مناسب، طراحی کند.

حرکت اندام

طراحی یک لباس، بر روی اندام‌های طبیعی و متحرک، از امتیازاتی برخوردار است. این نوع طرح‌ها که به گونه‌ای زنده و طبیعی جلوه می‌کنند علاوه بر داشتن زیبایی، از نظر طراحی و نمایش یک نمای واقعی از لباس، موجب می‌شوند تا اطلاعات مربوط به ویژگی‌های لباس برای سازندگان آن به خوبی نمایان شود. از این‌رو، الزامی است که طراحان لباس درباره‌ی حرکات بدن انسان و عوامل ایجاد کننده‌ی این حرکات یعنی استخوان‌ها، مفاصل، ماهیچه‌ها و همچنین قواعدی که حرکات بدن از آن‌ها تبعیت می‌کند به خوبی تحقیق کرده، با شناخت کافی به طراحی لباس پردازند.

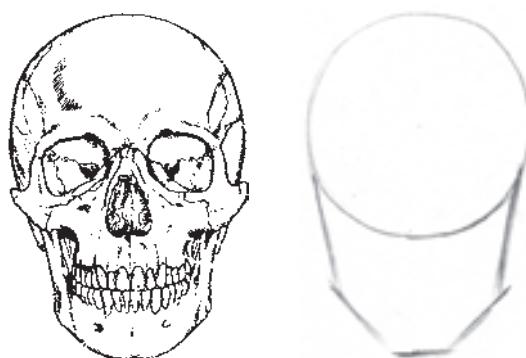
با تحقیق و دانستن این مطالب معلوم می‌گردد که پاره‌ای از حرکات در بدن، به دلیل شکل و آناتومی عوامل حرکت، ناممکن و یا محدود می‌شوند و این مسئله طراحان را مجبور می‌سازد قبل از طراحی اندام، به بررسی ساختمان اسکلت‌ها، ماهیچه‌ها و مفاصل پردازند تا بتوانند اندام‌ها را با حرکاتی صحیح که بدن قادر به انجام آن‌هاست طراحی کنند.

شما نیز می‌توانید امکانات حرکتی یا محدودیت‌های حرکتی اندام را با آزمایش بر روی بدن خویش امتحان کنید.

استخوان‌ها

اسکلت انسان، متشکل از استخوان‌های متعدد، در حکم چهارچوب بدن، موجب ایستایی اندام می‌شود. استخوان‌ها یکی از عوامل ایجاد حرکت در بدن هستند. در مطالعه‌ی ساختمان و استخوان‌بندی بدن برای طراحی اندام، می‌توان آن‌ها را دسته‌بندی کرده، سپس به جزئیات و عملکردهای آن‌ها پرداخت. بدین ترتیب استخوان‌ها به چهار بخش تقسیم می‌شوند.

کروی شکل است و مغز را دربر می‌گیرد و قسمت تحتانی آن بخش پایینی صورت را محافظت می‌کند.

تصویر ۱-۳- طراحی ساده از فرم کروی جمجمه در حالت تمام رخ

۱- استخوان‌بندی سر (جمجمه) شامل : کاسه‌ی سر و استخوان‌های صورت.

۲- استخوان‌بندی تنہ شامل : ستون مهره‌ها، فسسه‌ی سینه و لگن خاصره.

۳- استخوان‌بندی اندام فوقانی شامل : استخوان شانه، استخوان بازو، استخوان‌های ساعد و دست.

۴- استخوان‌بندی اندام تحتانی شامل : استخوان ران، استخوان‌های ساق و استخوان‌های پا.

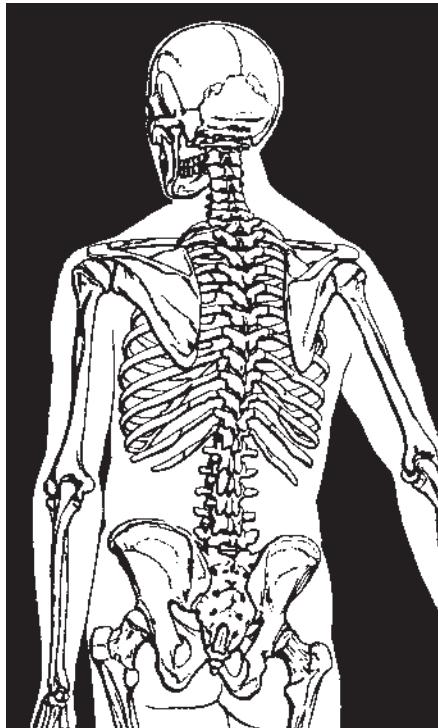
● **جمجمه:** جمجمه، ساختمان استخوانی محکمی است که در انتهای فوقانی ستون فقرات قرار گرفته است. جمجمه از دو بخش فوقانی و تحتانی تشکیل می‌شود. قسمت فوقانی آن

استخوان‌بندی تنہ

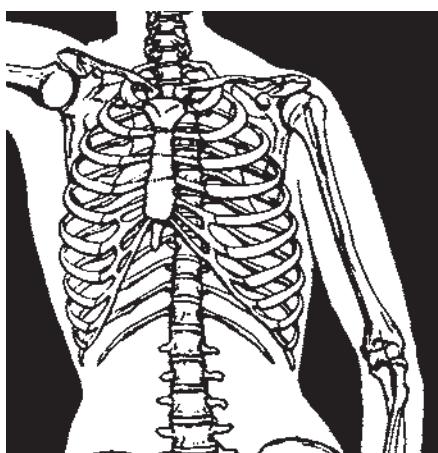
ستون مهره‌ها: این قسمت از اسکلت بدن، از مهره‌های استخوانی کوچکی که بر روی هم قرار گرفته‌اند تشکیل می‌شود. ستون مهره‌ها، محوری است مرکزی که مجموعه‌ای از استخوان‌ها به دور آن تشکیل یافته‌اند. این ستون دو قسمت فوقانی و تحتانی بدنش را به هم متصل کرده، ستون مهره‌ها شامل دو بخش متحرك و نامتحرك است. بخش متتحرك در بالا و ناحیه‌ی گردن، پشت و کمر را دربر می‌گیرد و بخش نامتحرك آن در پایین قرار دارد و شامل استخوان‌های حاجی و دنبالچه است.

قفسه سینه: شکل قفسه‌ی سینه، به مخروطی می‌ماند که پایه‌ی آن پایین قرار گرفته است. بخش فوقانی قفسه سینه به علت وجود شانه‌ها، از آنچه هست پهن‌تر به نظر می‌آید. این ساختمان استخوانی در قسمت فوقانی ستون مهره‌ها قرار گرفته و شامل مجموعه‌ای از استخوان‌های است که هر کدام از آن‌ها «دندنه» نامیده می‌شوند. کل دندنه‌ها از دو طرف بدن به جلو آمده، به استخوان مسطح سینه یا «جناغ» متصل می‌شوند.

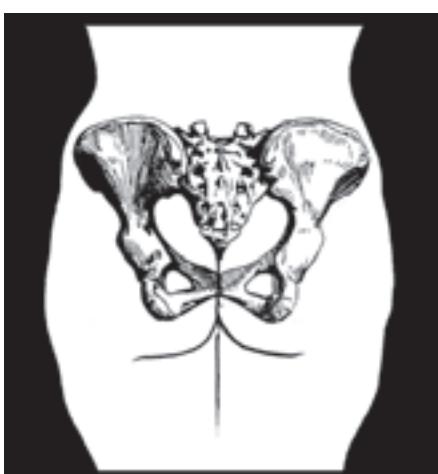
لگن خاصره: استخوان‌های لگن خاصره با ظاهری پروانه‌ای شکل، شامل دو استخوان خاصره در جلو، استخوان حاجی و استخوان دنبالچه در پشت لگن هستند. استخوان خاصره دارای حفره‌ای است که محل قرار گرفتن سر استخوان ران و مفصل ران است. در لگن زنان خاصره‌ها همانند دو بال پروانه که در طرفین قرار گرفته‌اند از طولی کمتر و پهنانی بیشتری نسبت به لگن مردان برخوردار می‌باشند.

تصویر ستون
مهره‌ها از نمای
پشت

تصویر
نمای رو به رو
قفسه سینه از

نمای پشت

چهارمین مهره‌ی کمر

نمای جلو

▲ تصویر لگن خاصره از نمای رو به رو — پهلو و پشت

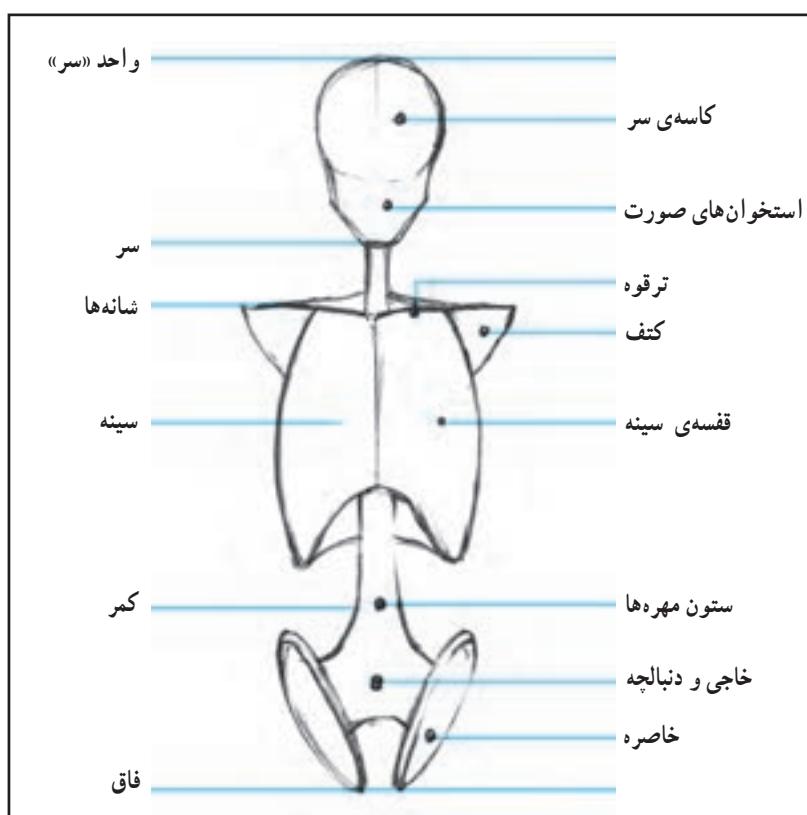
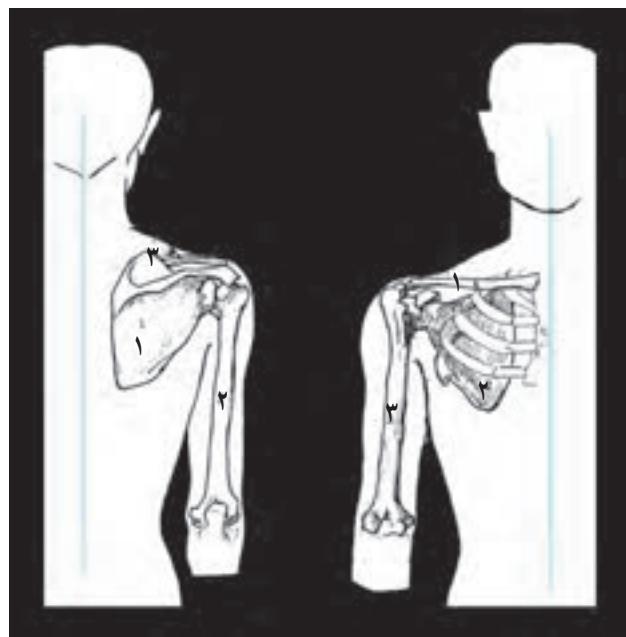
● استخوان‌های اندام فوکانی

● استخوان شانه: استخوان شانه که اعضای فوکانی بدن را به ساختمان مرکزی سینه و دنده‌ها متصل می‌کند از دو استخوان ترقوه و کتف در دو طرف بدن تشکیل می‌شود. استخوان‌های ترقوه در قسمت جلو و بالای قفسه‌ی سینه و در پایین گردن تقریباً

به طور افقی قرار می‌گیرند و استخوان‌های کتف در پشت، بر روی جدار خارجی قفسه‌ی سینه قرار گرفته است. این استخوان بهن مثلثی شکل، دارای حفره‌ایست که سر استخوان بازو، درون آن مفصل می‌شود.

شانه از پشت
۱ کتف
۲ بازو
۳ ترقوه

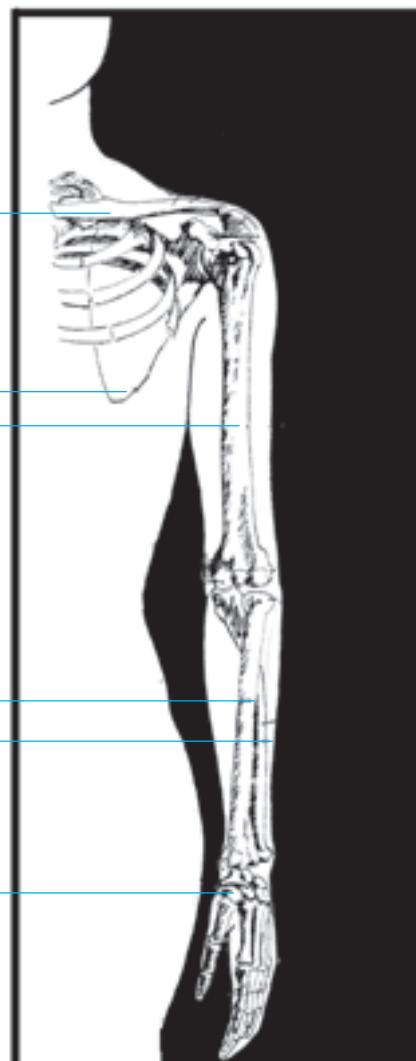
شانه از رو به رو
۱ ترقوه
۲ کتف
۳ بازو

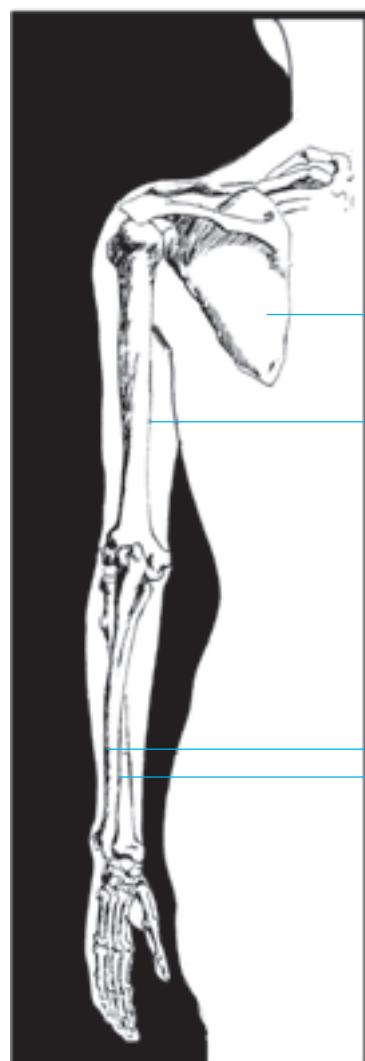
▲ تصویر ۲-۳- طراحی فرم‌های ساده شده استخوان‌های بالاتنه

کنار یکدیگر قرار گرفته‌اند و هر دوی آن‌ها از یک سو با استخوان بازو و از سوی دیگر با استخوان‌های مچ دست مفصل می‌شوند. استخوان‌های ساعد که نسبت به استخوان بازو نازک‌تر و کوچک‌تر هستند به نام‌های زند زیرین و زند زیرین خوانده می‌شوند. در تصویر زیر چگونگی قرارگیری استخوان‌های بازو و ساعد را مشاهده می‌کنید.

● استخوان‌های بازو و ساعد: استخوان بازو که از شانه تا آرچ ادامه دارد طویل‌ترین و بزرگ‌ترین استخوان اندام فوقانی است. این استخوان دارای یک تنہ و دو سر مفصلی می‌باشد که انتهای فوقانی آن با استخوان کتف و انتهای تحتانی آن با استخوان‌های ساعد، مفصل می‌شود. ساعد از دو استخوان هم اندازه تشکیل می‌شود که در

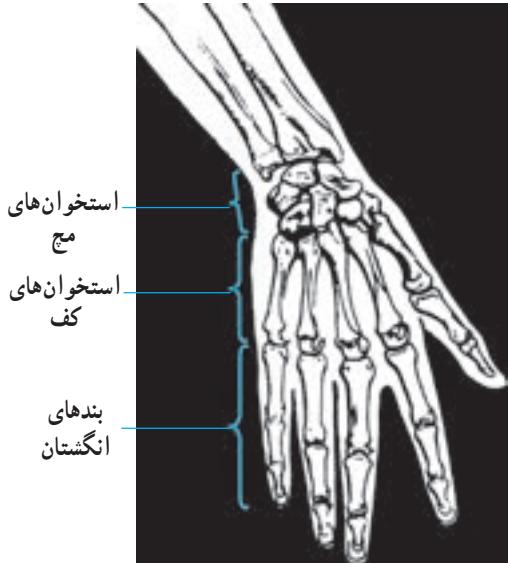

نمای جلو

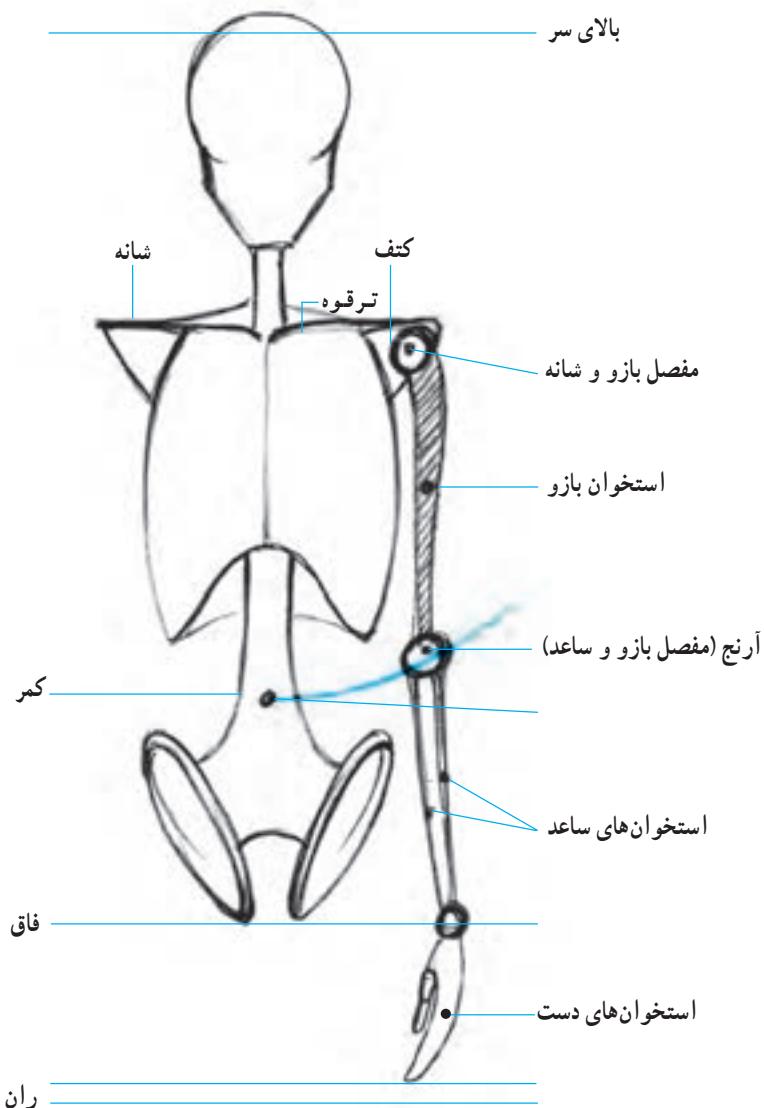
نمای پشت

▲ تصویر استخوان‌های بازو و ساعد

▲ تصویر استخوان‌های مج، کف و انگشتان دست

● استخوان‌های دست: ساختمان اسکلتی دست شامل استخوان‌های مج، استخوان‌های کف و استخوان‌های بند انگشتان است. استخوان‌های ریز و مکعبی شکل مج، در دو صف چهارتایی بروی یکدیگر مفصل شده‌اند و یک واحد را تشکیل می‌دهند همچنین پنج استخوان لوله‌ای شکل کف دست تقریباً غیرمتحرک‌اند و قسمت‌های تحتانی و فوقانی آن‌ها با استخوان‌های مج و بند‌های نخستین انگشتان مفصل می‌شود. هر انگشت نیز از چند قطعه استخوان لوله‌ای شکل که بروی هم مفصل شده‌اند تشکیل یافته است که باعث حرکت انگشتان می‌شوند. هر قطعه استخوان انگشت را یک «بند انگشت» می‌نامند. به این ترتیب، انگشت شست دارای دو بند و سایر انگشتان، هر یک سه بند دارد.

▲ تصویر ۳-۳-۳- فرم‌های ساده شده استخوان‌های اندام فوقانی

● استخوان‌های اندام تحتانی

● استخوان ران: استخوان ران، طویل‌ترین استخوان

بدن است و دارای یک تنہ و دو نقطه‌ی مفصلیست که با وجود آن‌ها حرکت به سمت پشت، جلو و پهلوها برای آن تا حد زیادی امکان‌پذیر می‌شود. انتهای فوقاری این استخوان که به دلیل شکل ویژه‌اش قابل توجه می‌باشد با استخوان خاصره و انتهای تحتانی آن با استخوان‌های زانو و ساق پا مفصل می‌شود. استخوان ران محدب است و به سمت داخل تمایل دارد به‌طوری که استخوان‌های ران در ناحیه‌ی زانو به یکدیگر تزدیک می‌شوند.

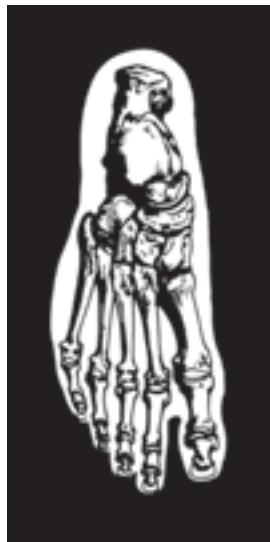
● استخوان‌های ساق: ساق پا نیز همانند ساعد، از دو استخوان بلند تشکیل یافته است. قسمت فوقاری این استخوان‌ها با استخوان ران در ناحیه‌ی زانو مفصل می‌شوند. قسمت تحتانی آن‌ها برجسته شده، قوزک خارجی و داخلی پا را تشکیل می‌دهند که قوزک بیرونی کمی پایین‌تر از دیگری قرار دارد. حرکت ساق پا در صورت ثابت ماندن استخوان ران، تنها به سمت پشت امکان‌پذیر است.

- ۱ استخوان لگن
- ۲ استخوان خاجی
- ۳ استخوان ران
- ۴ کاسه زانو
- ۵ درشت نی
- ۶ نازک نی

▲ تصویر استخوان ران پایی راست از نمای رو به رو

▲ تصویر استخوان‌های ساق پایی
راست از نمای رو به رو

▲ کار داخلی

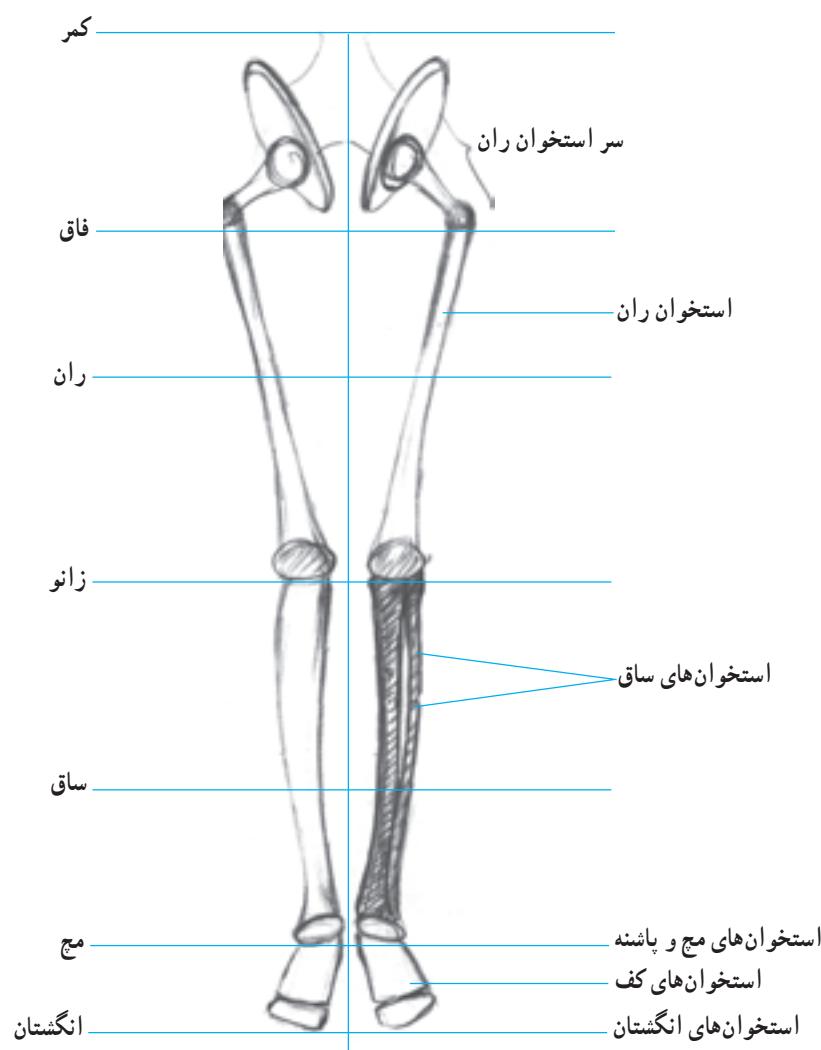

▲ سطح خارجی استخوان‌های پا

▲ سطح فوکانی استخوان‌های پا

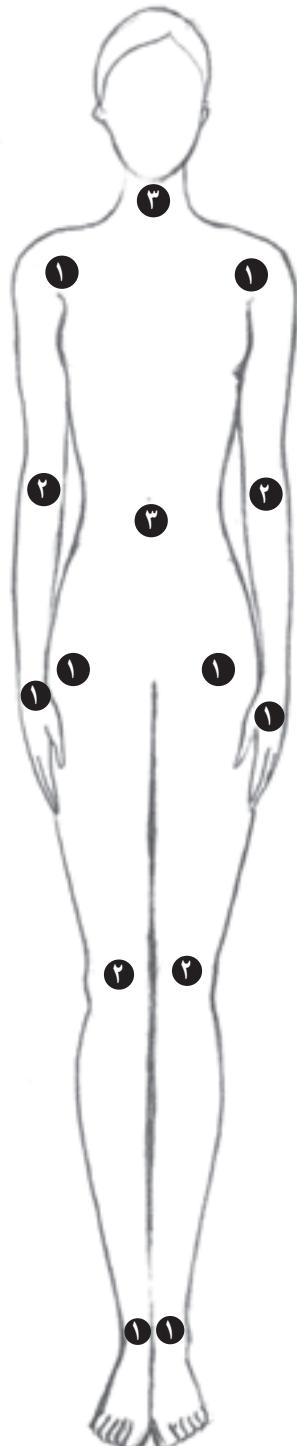
▲ تصویر استخوان‌های مج، کف و انگشتان پا

● استخوان‌های پایه‌پا: پایه‌ی پا مانند دست، به سه قسمت مج، کف و انگشتان تقسیم می‌شود. مج که بیشترین بخش را دربر می‌گیرد شامل قوزک، پاشنه و قسمت جلوی پاشنه است که برجستگی روی پا را به وجود می‌آورد. پنج استخوان کف، در جلوی پاشنه در کنار یکدیگر قرار می‌گیرند و انگشتان، به جز انگشت شست که از دو بند تشکیل یافته است هریک دارای سه بند می‌باشد که با قسمت تحتانی استخوان‌های کف مفصل می‌شوند. پایه پا در ناحیه‌ی مج و انگشتان متحرک و در کف، نیمه متحرک است.

▲ تصویر ۴-۳- فرم‌های ساده شده‌ی استخوان‌های پایین تنہ

● مفصل‌ها

ضمن بررسی استخوان‌ها دریافتید که استخوان‌های بدن به وسیله‌ی مفصل‌ها به هم متصل می‌شوند. مفصل‌ها با توجه به امکانات حرکتی شان، به سه دسته تقسیم می‌گردند:

۱- مفصل‌های متحرک که در شانه‌ها، لگن خاصره، مچ‌ها و قوزک‌پا قرار دارند. این مفصل‌ها قابلیت انعطاف بسیار دارند و حرکات چرخشی عضوها را در هر جهتی ممکن می‌سازند.

۲- مفصل‌های نیمه متحرک که در زانوها و آرنج قرار گرفته‌اند. خاصیت لولایی مفصل نیمه متحرک به ساعد و بازو و همچنین ران و ساق، امکان می‌دهد تا به آسانی در امتداد یک خط مستقیم قرار گیرند. بدیهی است که در این مفصل‌ها، خم شدن به پهلو ناممکن است.

۳- ستون قابل انعطاف که مجموعه‌ای از مفاصل بین استخوان‌های گردن و ستون مهره‌های است این مفاصل در هر حرکتی که باعث جابه‌جاوی بدن شود مانند راه رفتن، دویدن، پرش و... به کار می‌روند. مفاصل ستون که پاره‌ای از آن‌ها متحرک و تعدادی نیمه متحرک هستند، قادرند حرکت دورانی، پیچشی و خم شدن را امکان‌پذیر سازند.

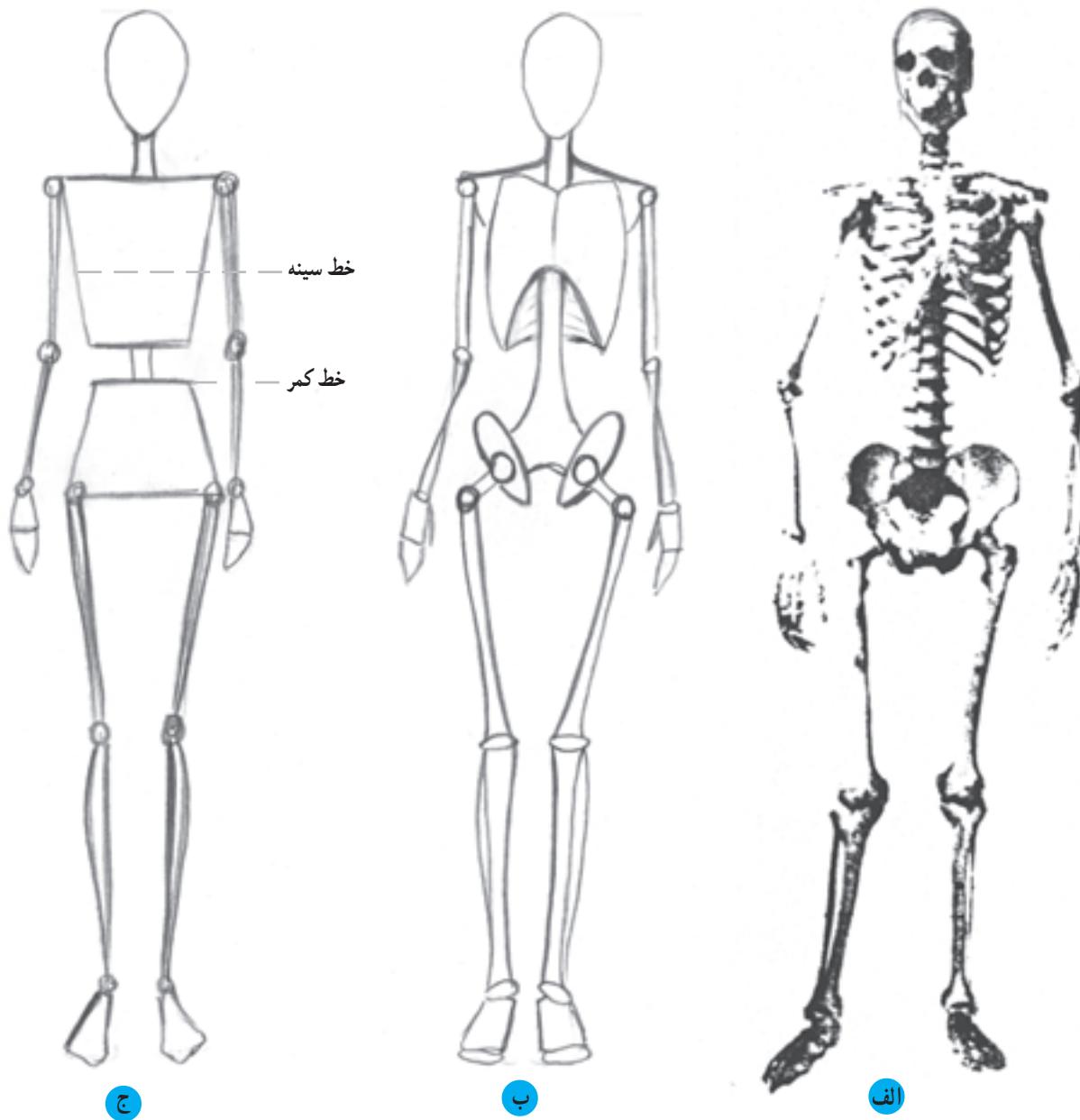
۱ مفاصلی که در نقاط ۱ قرار گرفته‌اند از گروه مفاصل متحرک می‌باشند که امکانات حرکتی وسیعی در جهات مختلف برای سر، شانه، دست، پا، پایه‌پا و بالاتنه ایجاد می‌کنند.

۲ مفاصلی که در نقاط ۲ قرار گرفته‌اند از گروه مفاصل نیمه متحرک می‌باشند که امکانات حرکتی در پاره‌ای جهات برای ساعد دست و ساق پا ایجاد می‌کنند.

▲ تصویر ۵—۳- نقاط متحرک بدن

اندام مناسب ایده‌آل با حرکت و فیگوری* مناسب برای طراحی لباس، ترسیم کند و سپس با اطمینان، به طراحی مراحل بعد و تکمیل آن بپردازد.

- طراحی اندام‌های اسکلتی با ساده‌ترین شکل، یعنی تنها با استفاده از خط و نقطه بهجای اسکلت و مفصل، این امکان را برای طراح به وجود می‌آورد تا طرح اولیه‌ای از یک

▲ تصویر ۶-۳- دو نمونه از خلاصه‌سازی فرم‌های اسکلتی اندام به ساده‌ترین اشکال

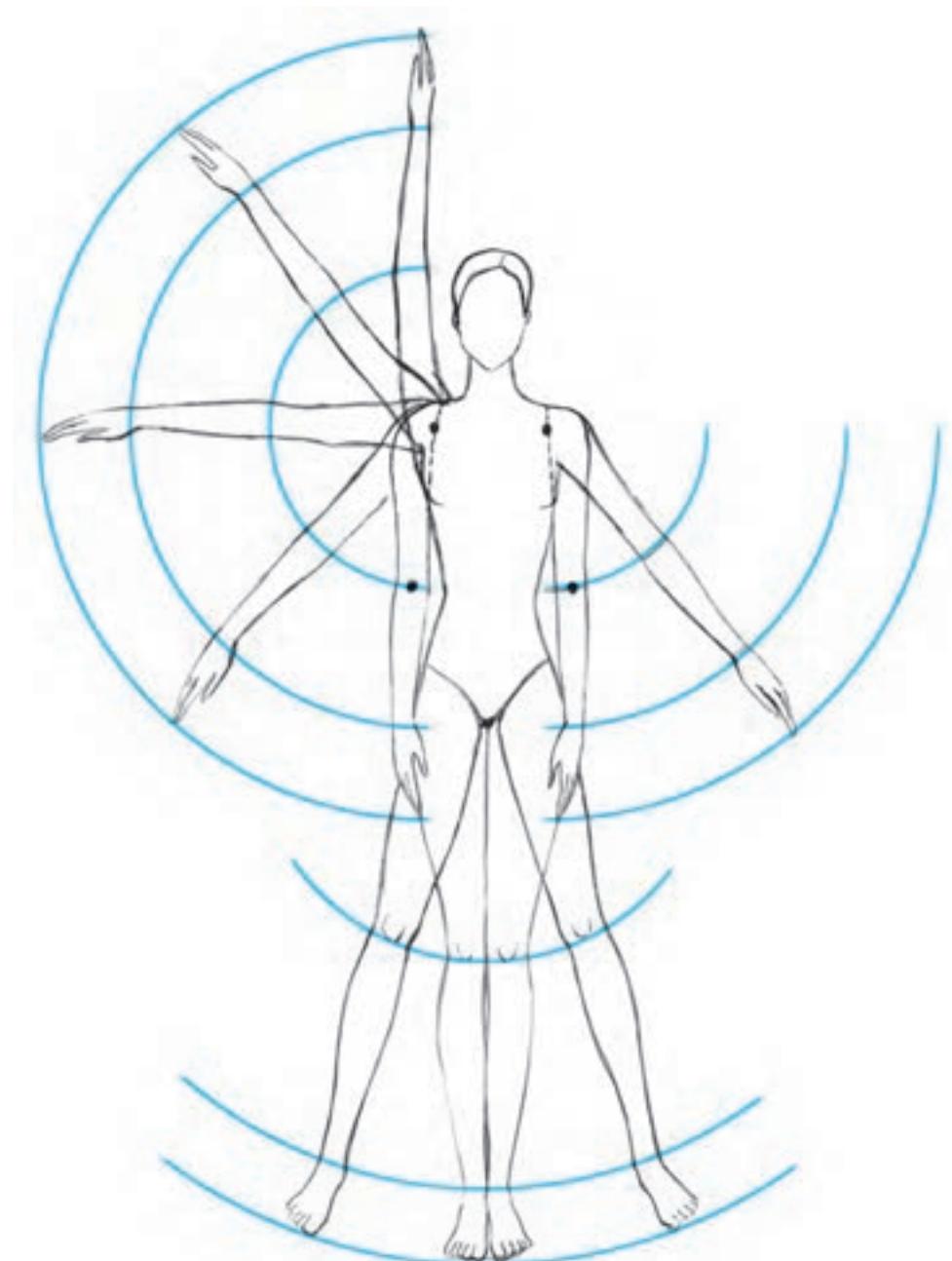
در شکل (ج) فضای خالی بین دو قسمت ذوزنقه‌ای شکل قفسه سینه و باسن برابر $\frac{1}{4}$ فاصله بین خط سینه تا خط کمر می‌باشد.

* فیگور: پُر یا حالتی است که مانکن زنده، بدن خود را بدان شکل ثابت نگه می‌دارد تا مناسب طراحی گردد.

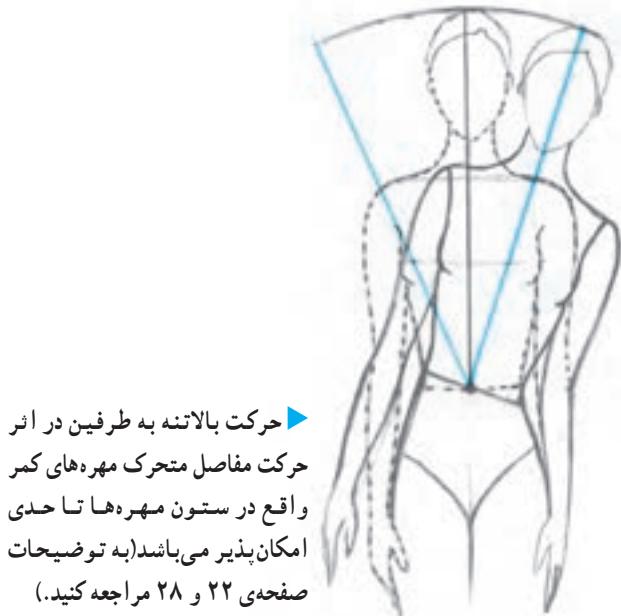
● حرکات چرخشی اندام

یک قطعه استخوان با وجود یک مفصل در انتهای آن شباهتی بسیار به یک مرکز و شعاع متصل به آن دارد که موجب ترسیم یک کمان در فضای می‌شود. از این رو قسمت‌های متحرک اندام با حرکات چرخشی و دایره‌وار خود باعث می‌شوند کمان‌های حرکتی متعددی در فضای ترسیم گردد (تصویر ۳-۷ و ۳-۸).

با مطالعه‌ی عوامل ایجاد کنندهی حرکت در اندام، یعنی استخوان‌ها، مفاصل و ماهیچه‌ها درمی‌یابیم که همه‌ی استخوان‌ها به یکدیگر مربوط‌اند و توسط ماهیچه به صورت عمودی درمی‌آیند. مفصل‌ها نیز همانند «گوی در میان حفره» عمل نموده، به منظور استحکام دارای نقطه‌ی «ایست» هستند. با این وصف حرکت

▲ تصویر ۳-۷- مفصل متحرک کتف، شانه و لگن خاصره دارای قابلیت حرکتی بیشتری نسبت به سایر مفصل‌های دیگر اندام می‌باشند و همان‌طور که در تصویر مشاهده می‌کنید مفصل کتف با حرکت خود موجب می‌شود تا یک کمان حرکتی به طور کامل توسط بازو - ساعد و دست در فضای ترسیم گردد. (مرکز حرکت هر عضو با نقطه‌ی سیاه رنگ مشخص گردیده است).

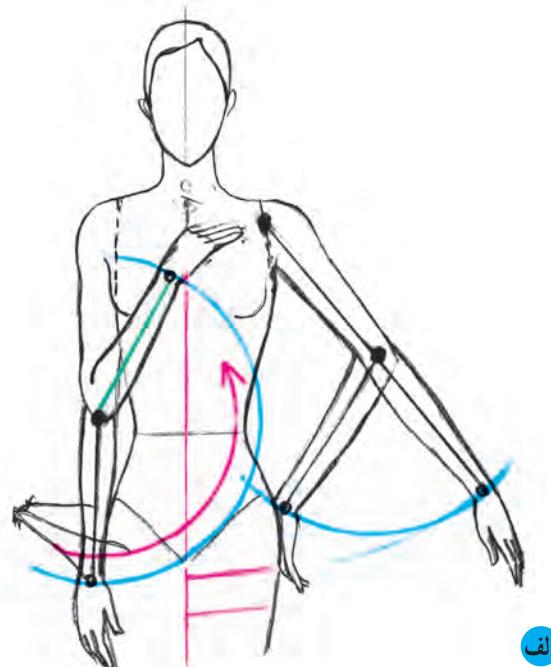
► حرکت بالاتنه به طرفین در اثر حرکت مفاصل متحرک مهره های کمر واقع در ستون مهره ها تا حدی امکان پذیر می باشد (به توضیحات صفحه ۲۲ و ۲۸ مراجعه کنید).

◀ حرکت تکه ای باسن به طرفین در اثر حرکت مفاصل متحرک مهره های کمر واقع در ستون مهره ها بسیار محدود تر از حرکت بالاتنه به طرفین می باشد.

ب

الف

▲ تصویر ۸-۳- نمایش حرکت چرخشی و کمان حرکتی در قسمت های مختلف اندام

الف حرکت بازو توسط مفصل شانه و حرکت ساعد توسط مفصل آرنج موجب می شود کمان های حرکتی متعددی بر اساس امکانات حرکتی این عضوهای بدن ترسیم گردد.

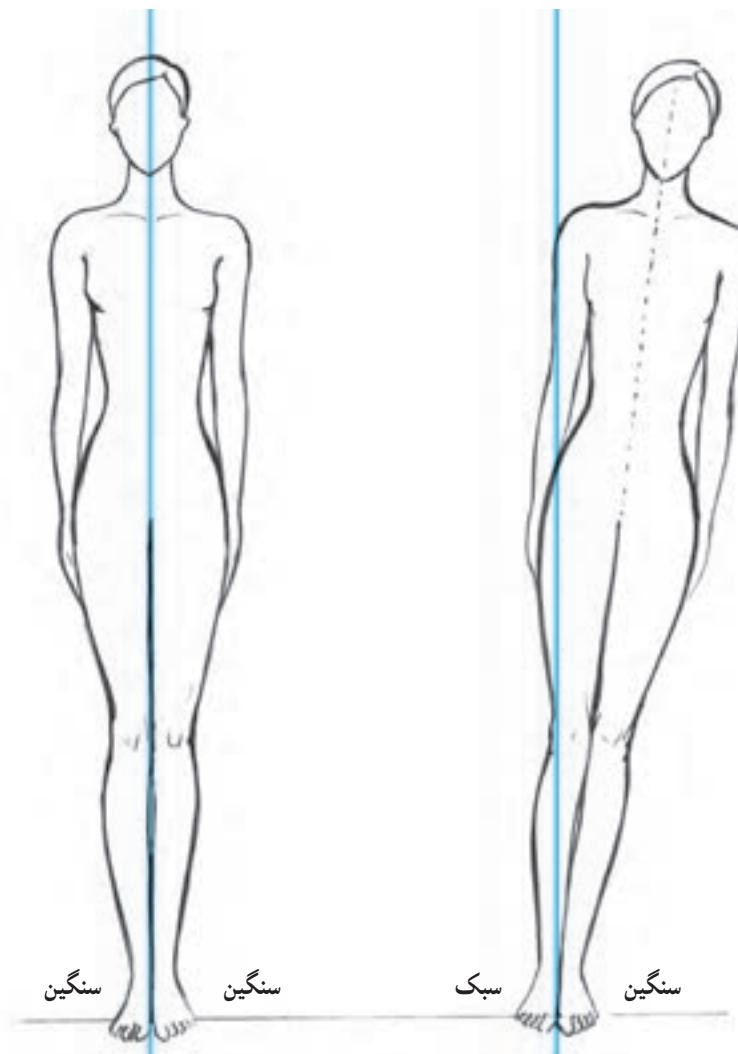
ب حرکت پاها توسط مفصل لگن خاصره، مفصل زانو و مفصل مج با انجام می شود. قابلیت حرکت پا به پهلو تقریباً محدود است. حرکت سه مفصل مهم پا موجب ترسیم کمان حرکتی توسط ران، ساق و پایه پا می گردد.

ساختمن اسکلت ها، ماهیچه ها و مفاصل پردازند تا بتوانند اندام ها را با حرکاتی صحیح که بدن قادر به انجام آن هاست طراحی کنند.

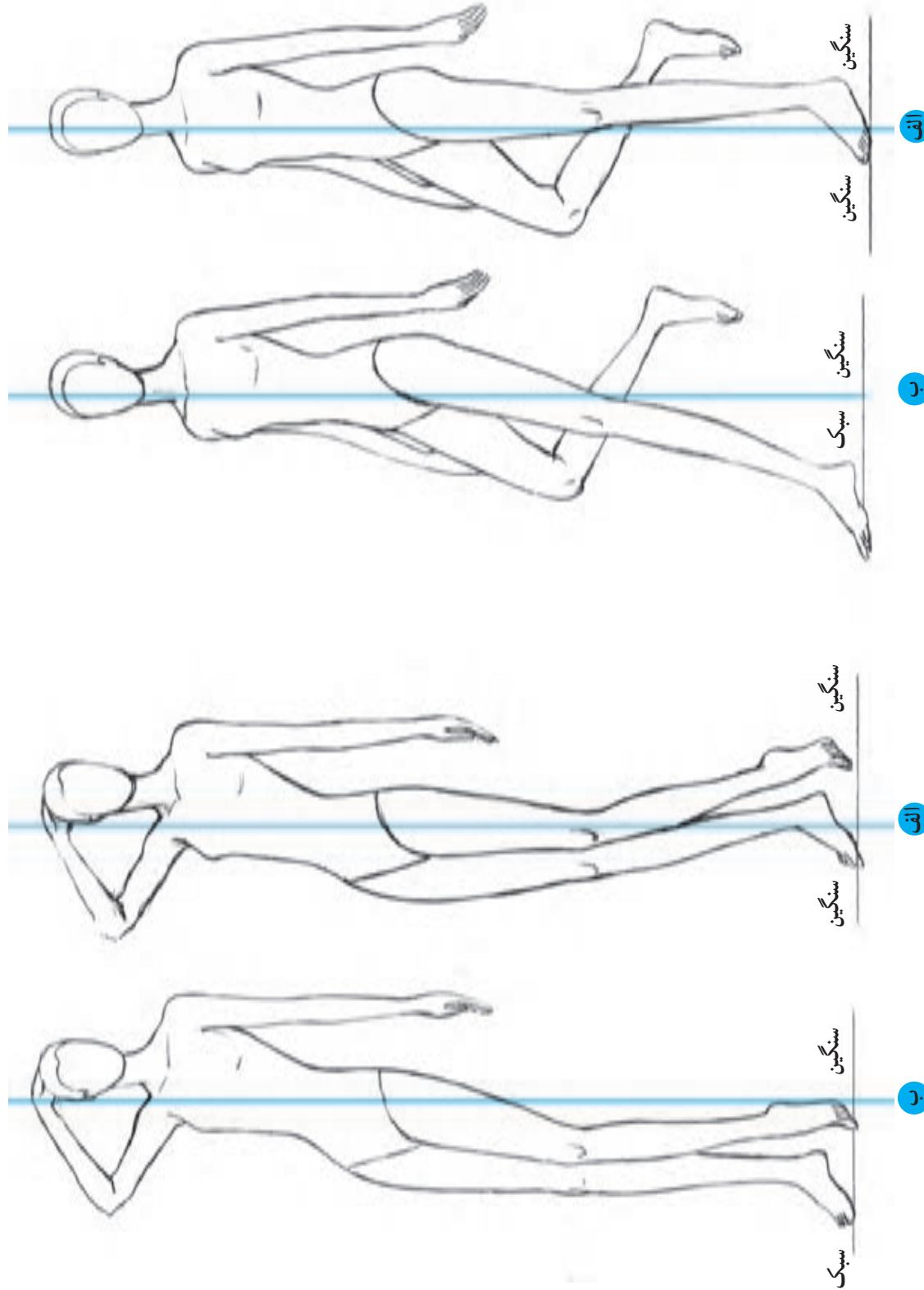
دانستن این مطلب که پاره ای از حرکات در بدن، به دلیل شکل و آناتومی عوامل حرکت ناممکن و یا محدود می شود طراحان را مجبور می سازد که قبل از طراحی اندام، به بررسی

● طراحی اندام در تعادل

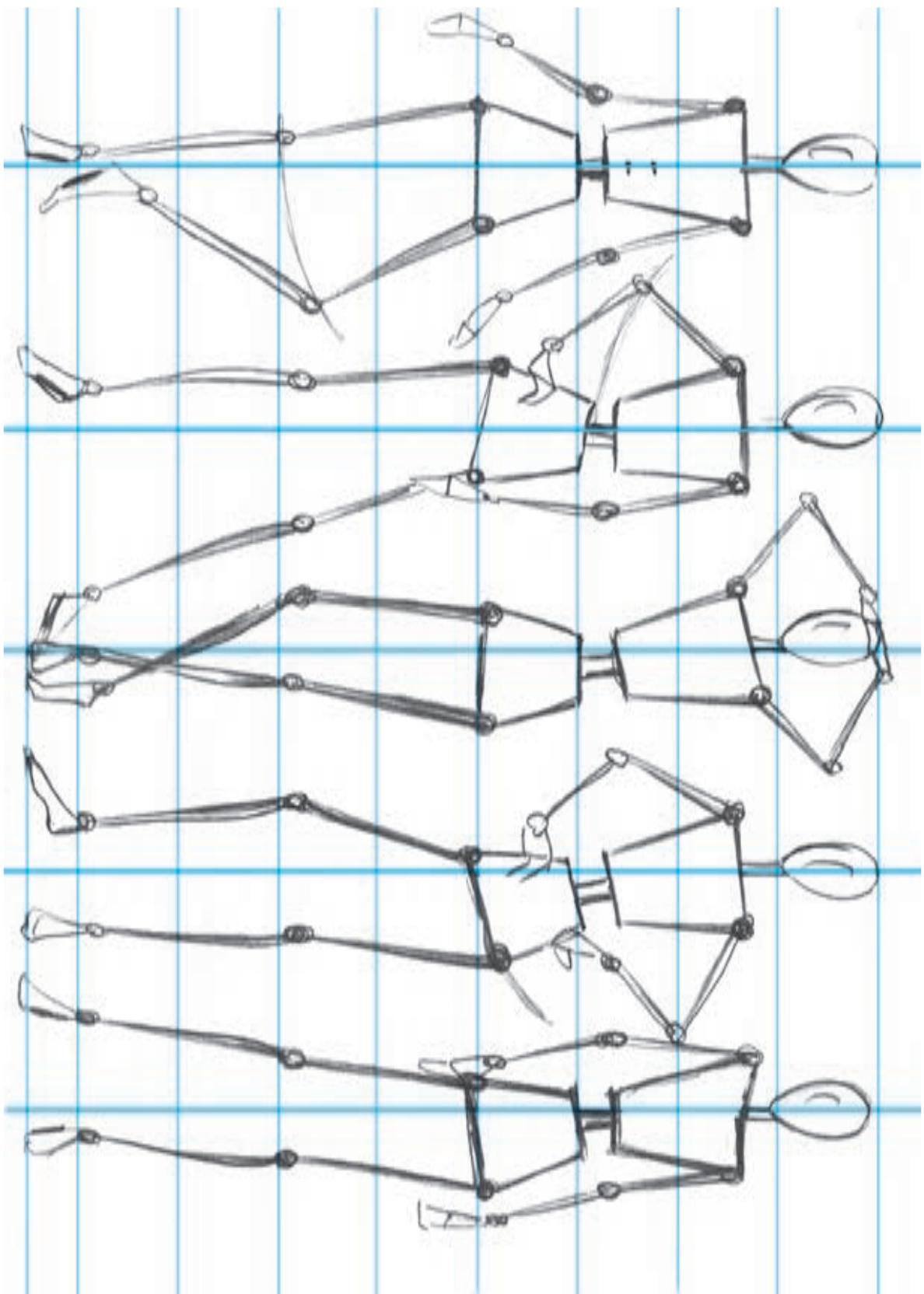
حفظ تعادل و ایستایی بدن برای طراحان، از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است و ضمن طراحی اندام بسیار مورد توجه قرار می‌گیرد چرا که انسان می‌تواند به طرزی ماهرانه و ظریف، با تقسیم وزن بدن خود، بر روی پاهایش بایستد و به هنگام حرکت نیز تعادل داشته باشد. به عبارتی تعادل، توانایی انسان در ایستادن بر روی پاهای حفظ موقعیت خویش و خودداری از زمین خوردن به هنگام حرکت یا سکون است. در طراحی اندام، تعادل اهمیت بسیار دارد زیرا تصاویری که در آن‌ها بدن فاقد تعادل باشد هرگز واقعی به نظر نمی‌رسند. بنابراین، لازم است ضمن طراحی توجه داشته باشید که پاهای می‌بایست مانند ستونی در زیر بالاتنه قرار گیرند تا اندام طراحی شده، تعادل داشته باشد. برای یافتن تعادل بدن در طرح می‌توان از خط فرضی عمودی کمک گرفت تا قرار گرفتن قسمت‌های مختلف بدن در جای صحیح خود و همچنین توزیع صحیح وزن بدن بر روی پاهای تعادل ایجاد شده، در تصویر مشخص شود.

▲ تصویر ۹-۳- با ترسیم محور تعادل یا خط ایستایی که خطی عمود بر زمین می‌باشد، می‌توان به خوبی تعادل و ایستایی بدن را مشاهده نموده. همیشه به خاطر داشته باشید که پاهای می‌باید همانند ستونی در زیر بالاتنه قرار گرفته، وزن بدن را به خوبی تحمل کنند. در غیر این صورت، سنگینی وزن اندام در یک سمت خط ایستایی موجب افتادن بدن به زمین می‌شود.

تصویر ۱-۳ در این تصویر می‌توان به نقش پاها در حفظ تعادل و استایانی اندام بین برد. در حرکت‌های مختلف اندام مکان قرارگیری پاها به‌منظور تحمل وزن بدن و حفظ تعادل از اهمیت بسیاری برخوردار است. تصاویر ب- د نشان می‌دهند که بدن فاقد تعادل است بنابراین وجود تکیه‌گاهی مانند دیوار، میز یا صندلی که به جای پاها بتواند وزن بدن را تحمل کند لازم است در غیر این صورت بدن سقوط می‌کند.

تصویر ۱۱-۳- چند طرح اولیه اسکلتی با تنشابات ۸۵ سر و حرکاتی مناسب برای طراحی لباس. تعریف و دقت زیاد در مراحل اولیه طراحی اندام موجب می شود تا مراحل نتیجه

بهطور صحیح و بسیار سریع انجام گیرد.

آزمون تئوری

- ۱- علت حرکت چرخشی عضوهای بدن چیست؟
- ۲- مفهوم «تعادل» در طراحی اندام، چیست؟
- ۳- چهار بخش عمده‌ی ساختمان اسکلتی بدن را نام ببرید.
- ۴- ستون مهره‌ها در ساختمان اسکلتی بدن چه نقشی دارند؟
- ۵- مشخصات لگن خاصره‌ی زنان چیست؟
- ۶- استخوان‌های ساعد چه نام دارند؟
- ۷- مشخصات استخوان ران چیست؟
- ۸- مفصل‌ها به چند دسته تقسیم می‌شوند؟
- ۹- کدام مفصل‌ها موجب راه رفتن و خم شدن بدن می‌شوند؟

آزمون عملی

- ۱- طبق تنشیبات ۸/۵ سر، اندام‌هایی اسکلتی با حالات و حرکات متفاوت طراحی کنید.
- ۲- اندام اسکلتی که حالت‌های مختلف بالاتنه را نشان می‌دهد، طراحی نمایید.
- ۳- اندام اسکلتی که انواع حرکت پاها را نشان دهد، طراحی نمایید.